Малятко

ЛЮТИЙ
1973

ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМУ
ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

2

Вірш Лідії КОМПАНІЄЦЬ
Малюнки Амброза ЖУКОВСЬКОГО

КОРДОНИ НАШІ— НА ЗАМКУ

По вулиці поштарка йде,
Із сумкою спішить,
Щоби Катрусі Сторожук
Листа мерщій вручить.

Поштарка дзвонить кілька раз, —
Їй двері відчиня
Сама Катруся Сторожук,
Кирпате жовтеня.

Листа Катруся узяла,
Зраділа: — Від Петра!
Спасибі! Це мій старший брат,
А я — його сестра.

Він прикордонник, наш Петро,
Сержант, неабихто!
Є на заставі в нього друг —
Учений пес Арто.

А це пригода в них була:
Недавно восени
Двох диверсантів-шпигунів
Затримали вони...

Поштарка слуха жовтеня,
В очах її — тепло:
— Таж на кордоні другий рік
І мій синок Петро!

...А хлопці, про яких іде
Розмова в цій порі,
Стоять в мороз і заметіль
На чатах до зорі.

Несуть бійці-молодики
Цю варту нелегку.
Вночі і вдень,
Вночі і вдень
Кордони — на замку.

І не торкнеться ворог злий
Радянської землі...
Живіть в добрі,
Спокійно спіть,
Дорослі і малі!

Малюнки Євгена ЗВЄЗДОВА

МАМИНА ПІСЕНЬКА

Ескімоська народна казка

Не сьогодні й не вчора, не рік і не два тому це було.

Прилетіли дві пташки-сніголюбки в тундру й звили собі на скелі гніздо. Еге ж, еге, прилетіли, весну принесли, гніздо звили.

Ось під літо знайшлося в них пташенятко. Знайшлось і заплакало. Заплакало маленьке пташенятко. Стала мама-сніголюбка колисати його. Стала виспівувати:

— Фіть-фіть, цір-цір! Чиї це оченьки? Чиї це ніжки? Чиї це крильця?

Пташенятко всміхнулося, перестало плакати й заснуло. А мама-сніголюбка сидить біля гнізда та все співає своєму синочкові. Маленькому синочкові.

Почув ту пісеньку чорний ворон, підлетів, ухопив її і подався геть.

Прокинулось пташенятко і знову заплакало. Еге ж, еге, заплакало маленьке пташенятко. Заплакала з ним і мама.

Аж тут нагодився тато-сніголюб.

— Чого ви плачете? — питає.

— Як нам не плакати! — каже мама. — Чорний ворон нашу пісеньку вкрав.

— Несіть хутчій мої мисливські обладунки, — каже тато-сніголюб, — полечу я визволяти нашу пісеньку!

Одяг він хутряну шапку, підперезався шкіряним поясом, на якому висіли ніж та кисет, одяг мисливські рукавиці, прихопив лук, стріли та й полетів. Довго літав. Коли це бачить — у долині вórони сидять.

Сховався тато-сніголюб за скелю, зняв із плеча лука, вклав у нього стрілу з кам'яним вістрям і слухає: який вóрон заспіває — тому й стріла!

Довго гомоніли між собою вóрони. А потім один, той, що на верхівці яранги сидів, заплющив очі, похитав головою та як заспіває:

— Чиї це оченьки? Чиї це ніжки? Чиї це крильця?

Пустив тато-сніголюб стрілу і вцілив воронові у хвоста. Зойкнув ворон, а проте співає далі:

— Чиї це ніжки? Чиї це крильця?.. Ой, ой! Хто це в мене стріляє!

Розплющив очі й побачив сніголюба.

— Віддай нашу пісеньку! — гукнув тато-сніголюб. І пустив ще одну стрілу. Тоді

схопив пісеньку й полетів хутчій додому. Відтоді сніголюбки ніколи не розлучаються із своєю пісенькою. Тільки тоді замовкають, як упаде на гніздо тінь чорного ворона. І синочок їхній, маленький синочок, не плаче, мовчить. Еге ж, еге, не плаче, мовчить синок-сніголюбчик.

І ви, дітки, не плачте. Не треба плакати, бо ворон налетить, схопить мамину пісеньку — от і шукай тоді...

Скільки дітей за цим столом питиме компот? Чи вистачить усім чашок і ложечок?

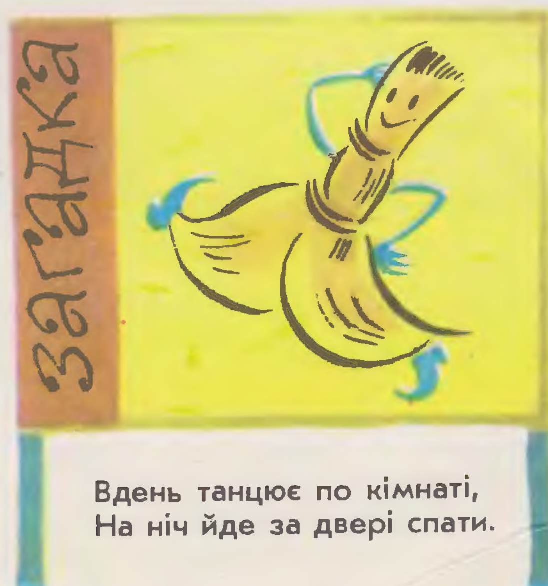
Скажіть, де матрьошка найвища, де найнижча. Як усіх матрьошок поставити за зростом?

Малюнки Віктора КАВУНА

На другому поверсі живе Юрась. На п'ятому — Оля. А на дев'ятому — Сергійко. Хто з хлопчиків живе до Олі ближче?

Вдень танцює по кімнаті,
На ніч йде за двері спати.

МАЛЯТКОВА ПОШТА

ГАРНО МАТИ ДРУЗІВ

Давно, давно, коли ти ще й у дитячий садок не ходив, простував я вулицею. І без друзів було мені сумно. Аж бачу — на майданчику граються діти. Хто на гойдалці. Хто із скакалкою. Хто з піску пиріжки пече. Покликали мене діти до себе, і стали ми з ними дружити. А оце недавно їздив я аж до моря, в Ялту. Хлопчики й дівчатка показували мені великі кораблі, вкриті лісом гори, високі скелі над водою.

Тепер я хочу завітати на Харківщину. Юра й Таня Кобченки написали мені листа: «Над нашим селом Грушеваха літають літаки. Вони удобрюють землю, щоб було багато хліба. Біля кожної хати — квіти. В дитсадок приходять піонери й читають нам книжки».

Дуже цікаво і в Покотилівському дитсадку. Вихователькі Ніна Антонівна Салацька і Раїса Іванівна Каменська навчають малят робити аплікації. Гляньте, які гарні роботи Люсі Калашникової і Толі Грищенка.

Запрошують мене і в Казахстан. Там живуть Римма Дюрягіна та її семилітній братик Ігор.

Принагідно я поїду ще й до Львова. Там живе Юра Михальчишин. Він намалював мені танк. Адже 23 лютого — свято, День Радянської Армії. І ось я думаю: як то гарно мати скрізь багато друзів.

Малятко

Розповіла Тетяна ВОЛГІНА
Намалював Олег ЖИВОТКОВ

ЗИМОВИЙ СОН

На сосні висіла шишка. Війнув зимовий вітер, а шишка — гуп об пеньок, та так лунко, аж ведмежа в барлозі прокинулось.

— Що це? — думає ведмежа. — Поки мама спить, піду-но подивлюся.

Вилізло на мороз, озирнулося довкола й побрело лісом. А кругом — снігу, снігу! От ведмежа провалилося в замет та й заплакало. Почула його плач ведмедиха. Вискочила з теплого барлога й бігом до синочка. Витягла за вуха і давай виказувати:

— Ох ти непосида! Ох ти швендя! Ану, гайда назад у барліг!

Вклала його, відігріла. Ще й лизнула ласкаво:

— Спи, дурнесенько, до тепла.

НА ВРОЖАЙ

Ще зима. А сонечко вже на весну повертає. Скоро сніг розтане, і потечуть веселі струмочки в яри та долини. А щоб більше вологи лишилося на врожай, щоб сніг не так швидко танув, його й затримують і в полі, і в садах. Ви теж у своєму садку похазяйнуйте — звозьте на санчатах сніг попід груші, сливи, яблуні. Та ще й гарненько утопчіть навколо стовбурів. Ото будуть вам дерева вдячні!

Калинка

Вірш Дмитра КУРОВСЬКОГО
Малюнок Анатолія ЛИМАРЄВА

ПОСМІТЮШКА

Посмітюшка
На сміттячко
Біжить.
А де воно,
Те сміттячко,
Як сніг лежить?

Чубатенька,
Дзьобатенька
Шукає зеренця.
А де воно,
Зерняточко,
Як біло
без кінця?

Біжи, біжи,
Посмітюшко,
За дітками услід.
Вони тебе,
Посмітюшко,
Запросять
На обід.

МІШИ

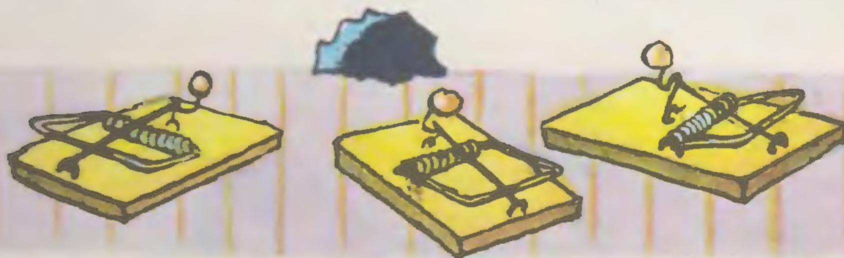
Вірш Галини ДЕМЧЕНКО

ПО СНІЖКУ

Прийшла баба Зима,
Та прийшла не сама.
Привела із собою
Дідуся з бородою,
Довгою, пухнастою,
Білою, сріблястою.
Дідуся Морозом звати,
З ним малі морозенята —
По сніжку гуляють,
Діток забавляють.

НАЩО МЕНІ ТРУДИТЬСЯ, БУДУТЬ МИШКИ САМІ ЛОВИТЬСЯ

Вірш Семена КОГАНА

ХТО Ж ТО СТОРОЖУЄ?

Під вечір надворі
Вітриська гудуть,
Шаліє,
Мете завірюха.
Під вечір
По вулиці
Тихо бредуть
Два валянці
Й шапка з кожухом.
А де ж ото сторож,
Хотів би я знать?
І як він, скажіть,
Примудрився:
Свій одяг надвір
Одіслав чергувать,
А сам біля пічки
Лишився?
Рушничка мала
За плечима
Тремтить,
Незатишно їй
В завірюху...
Так хто ж
Уночі
Сторожує, не спить—
Два валянці
Й шапка з кожухом?

Малюнки Валерія ГОРБАЧОВА

Мшк 27

Ціна 15 коп.

ЗМАГАННЯ НА САНЧАТАХ

Десь на середині снігової гори ставлять прапорця. А потім, спускаючись, намагаються того прапорця схопити.

На схилі гори ліплять із снігу танк і як спускаються, то прагнуть поцілити в нього сніжкою.

Кілька дітей сідають на санчата. На певній відстані одне від одного. Й за сигналом починають спускатися. Хто перший перетне накреслену на снігу лінію, той і виграв.

Малюнки Лариси ІВАНОВОЇ

Індекс 74304 Обкладинка Анатолія ВАСИЛЕНКА Макет Євгена ЗВЄЗДОВА

«МАЛЮТКА». Ежемесячный журнал ЦК ЛКСМУ для детей дошкольного возраста (на украинском языке). Редакційна колегія: Г. П. Бойко, З. В. Волновинська, А. І. Григорук (відповідальний секретар), О. О. Животнов, В. Є. Карасьова, В. М. Куценко, Т. С. Петрусенко, А. К. Тетьора, Л. М. Письменна, О. Л. Рябокляч (головний редактор). Художник-редактор О. І. Мікора. Техредактор І. В. Лимонова. Рік видання 14-й. № 2 (158) Виходить раз на місяць. Рукописи не повертаються. Ціна 15 коп. Здано до набору 20. XII. 1972 р. Підписано до друку 8. I 1973 р. Формат 84×108. Фіз. друк. арк. 1. Умовн. друк. арк. 1.68. Обл.-вид. арк. 2.7. Тираж 640000. Зам. 08556. Ордена Леніна комбінат друку видавництва «Радянська Україна», Київ-252047, Брест-Литовський проспект 94. Адреса редакції: Київ 252004, Вул. Пушкінська, 28. Телефони: 24-35-81, 24-72-01. Видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь».